

som det kun vilde være Retur, jeg ved jo lige saa godt som andre ærede Medlemmer, hvor fornøjelig det ærede Medlem er, og hvor fornøjelig en Stemning han sædvanlig breder om sig, naar han taler, hvor vidt der er god Smag i det, det ærede Medlem siger, skal jeg ikke diskutere om. Det ærede Medlem vilde redde Chefen for Ingeniørkorpsen, Chefen paa den Tid, da den uhyggelige Historie, som det ærede Medlem udtrykte sig, fandt Sted, der ved, at Personkiftet ikke skulde være stift paa Grund af denne Sag. Jeg vilde finde det særdeles smukt fra Krigsbestyrelsens Side, om den i Anledning af en saa uhyggelig Historie havde undersøgt, om den hidtilværende Ledelse af Ingeniørkorpsen havde været tilstrækkeligt betryggende, og det saa meget mere, som vi jo i det officielle Blad i Forbindelse med denne Sag hørte, hvor mangelfuld Ordningen havde været ved Ingeniørkorpsen længe i Forvejen. Det hed sig jo nemlig, at Opstanden eller Mytteriet var kommen i Stand, fordi man havde paalagt Ingeniørerne noget Arbejde, de i det foregaaende Aar ikke havde haft, og der er ikke Tvivl om, at det i den offentlige Menings Dine gav Sagen en noget mildere Karakter for Ingeniørerne. Saa skulde man altsaa fra officiel Side søge at forklare det, og saa fik vi den Forklaring, at jeg tror i flere Aar eller i hvert Fald et Par foregaaende Aar, havde Tilstanden blandt Ingeniørerne været ualmindelig slet, der var forefaldet en saadan Masse Forjelsler og Udskjelsler, saa der næsten ingen Ende var paa det. Det tyder paa, at Ledelsen af dette Korps har været i højeste Grad utilfredsstillende, og at altsaa Krigsbestyrelsen venter at prøve en anden Ledelse, efter at den foregaaende har sørt til saa beklagelige Resultater, det vil man finde ganske i sin Orden. Men jeg skal ikke opholde mig videre ved den Ting. Naar den højtærede Krigsminister ikke i den Anledning har noget at sige, kunne vi ikke komme videre i Sagen, thi at det ærede Medlem fra Lyngby (Collding) optræder paa Krigsministerens Begne, naar Ministeren selv er Stede, tror jeg ikke, man kan tillægge nogen afgørende Vægt. Det ærede Medlem siger, at Ingeniørerne meget godt vidste, hvad de gjorde, thi Krigsartiklerne vare blevne læste op for dem. Vi have jo imidlertid hørt noget andet fra officiel Side. Jeg skulde dog tro, at den Kundgørelse, hvortil det ærede Medlem fra Christianshavn (Hørdum) hentydede, maatte være Bevis for, at Ingeniørerne ikke i Forvejen havde været tilstrækkeligt instruerede om, hvad der var tilladt eller ikke. Det ærede Medlem forklarede, hvor farligt

Mytteriet var, og jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at en Hær, hvori der ikke er Orden, naturligvis er en Uting. Men det, jeg vilde gøre opmærksom paa før ved min Bemærkning om Mødsætningen mellem den civile og den militære Opsættelse var det, at en saadan Demonstration imod formentlige Overgreb eller formentlig haard Behandling fra overordnet Side er i den sidste Menneskealder bleven opfattet helt anderledes i den civile Verden end tidligere. For en 20—30 Aar siden vilde man ogsaa i den civile Verden have fundet, at en Demonstration som den, Ingeniørerne her foretog, i sig selv var meget forkastelig. Nu har man vænnet sig til, om end ikke ganske, at finde det i sin Orden al Tid, saa dog at mene, at det er af den Slags Ting, som Mennesker have Lov til for at værne deres Ret, og naar det er den almindelige Opsættelse i den civile Verden, er det ikke saa underligt, om Folk, der komme ind i den militære Verden med den Slags Begreber, ikke straks se den store Forstel, der er mellem det civile og det militære, og at de til den militære Verden overføre de Begreber om Strejker o. s. v., som de kende fra deres tidligere Tilværelse. Jeg mener, at denne Mødsætning mellem civile og militære Begreber burde man have taget noget stærkere Hensyn til. Man burde have lagt Mærke til, at det, som i den civile Verden kaldes Mytteri, er noget, som Soldaterne, før de bleve militære, ansaa for en god og lovlig Udøvelse af deres Ret. Jeg vil ikke dermed forsvare Mytteri, men jeg har kun dermed villet fremdrage en Omstændighed, som man maaste burde have taget i Betragtning, forinden man straffede, ikke mildt, som det ærede Medlem fra Lyngby tror, men saa forfærdelig haardt, som man gjorde i Ingeniørkorpsen.

Røffentved: Jeg havde ikke fundet Anledning til at bede om Ordet paa et tidligere Stadium, fordi jeg helst ikke vilde ud-tale mig i denne Sag, og jeg havde heller ikke gjort det nu, hvis der ikke var kommet senere Omstændigheder til. Sagen er nemlig, at hvad angaar Forslaget, som det foreligger i sin Realitet, kan jeg fuldt ud tiltræde det. Som Rigsdagsmand er jeg glad ved det; jeg finder det rigtigt, at et saadant Forslag fremlægges, fordi det ikke er nok, at en Sag er retfærdig, men den maa tillige erkendes at være retfærdig. Som militær kan jeg ikke sige andet, end at jeg ogsaa er glad ved Lovforslaget, thi vi militære bør staa i et saa godt Forhold til Befolkningen, som det er muligt; det er en Livsbetingelse